

SCENARIUSZ NR 9

Temat: Uprawiamy rośliny doniczkowe.

ZAŁĄCZNIK 1

AGAWA

Sukulent pochodzący z Ameryki Środkowej. Na krótkich łodygach są osadzone gęste rozety grubych, kolczastych liści sinoszarej barwy. W uprawie są także jej odmiany z liśćmi o białych lub żółtych brzegach. Kwiaty zielonkawo-żółte, pachnące, mogą się pojawić tylko raz w życiu, zwykle po 30–40 latach.

ANTURIUM

W naszym klimacie nadaje się jedynie do uprawy doniczkowej. Tworzy błyszczące liście koloru zielonego, o owalnym lub sercowatym kształcie. Kwiaty barwy czerwonej, różowej lub kremowobiałej, z charakterystyczną kolbą wyrastającą ze środka, mogą pokazywać się od wiosny do połowy jesieni.

KAKTUS

Kaktusy przystosowane są do suchych warunków, największe zróżnicowanie osiągają na terenach półpustynnych i górskich, choć są także rodzaje występujące w lasach deszczowych. Charakterystyczną cechą są ciernie. Na świecie zyskały popularność jako uprawne rośliny ozdobne i kolekcjonerskie.

GUZMANIA

Pochodzi z Ameryki Środkowej i Południowej. Najlepiej czuje się w tropikalnym środowisku, jednak doskonale potrafi się przyjąć w naszych domach. Roślina ta charakteryzuje się gładkimi liśćmi, które w zależności od gatunku mogą przyjmować różne kolory. Kwiaty pojawiają się na samym szczycie łodygi rośliny. Najczęściej liście, które tworzą szczyt rośliny, mają kolor czerwony i otaczają one białe kwiaty.

JUKKA

Atrakcyjna roślina doniczkowa z pióropuszcami zielonych liści. Pochodzi z Gwatemali i Meksyku. Rośnie na terenach półpustynnych, często wśród kaktusów. W tych naturalnych warunkach dorasta do 10 m wysokości. W naszych domach rosną jukki ozdobne, osiągające ok. 1,8 m wysokości i ok. 60 cm rozpiętości. Liście mają zielony kolor z lekkim woskowym nalotem i drobniutko pikowane brzegi. Niestety w warunkach domowych jukka nie zakwita.

KLIWIA

Roślina doniczkowa pochodząca z południowej Afryki. W naturze tworzy kolonie roślin. Liście są długie i wąskie, o szerokości do 5 cm i długości do 60 cm, ciemnozielone. Końce liści mają kształt zaokrąglony. Na końcach pędów kwiatowych tworzą się zbiory kwiatów – kwiatostany, w których skład może wchodzić nawet 20 kwiatów. W uprawie doniczkowej może kwitnąć cały rok, z wyłączeniem okresu zimowego.

STORCZYK

Storczyki są pięknymi i niezwykłymi kwiatami. Zasiedlają one przede wszystkim wilgotne lasy równikowe, chłodniejsze, przesycone wilgocią lasy wysokogórskie oraz skaliste wybrzeża. Nie zasiedlają jedynie zimnych terenów polarnych oraz suchych i gorących terenów pustynnych. Jest wiele różnych rodzajów storczyków i nie można uprawiać ich wszystkich w jednakowych warunkach. Uprawiając je w warunkach domowych, musimy pamiętać, że podstawą powodzenia naszej hodowli jest przestrzeganie zasad przeniesionych z natury.

SCINDAPSUS

Silnie rosnące pnącze, w uprawie doniczkowej dorastające do 5–6 m długości. Żółtawozielone, długie łodygi są dość twarde, nieco kanciaste i obficie rozgałęzione. Przyczepiają się do podpór za pomocą korzeni powietrznych o różnej długości, wyrastających z węzłów liściowych. Liście sercowate, lekko skórzaste, zielone, błyszczące, żółto nakrapiane lub paskowane, zawsze mają kształt mniej lub bardziej asymetryczny.

TRZYKROTKA

Roślina o zielonych, płożących się pędach, które są pokryte podłużnie jajowatymi, siedzącymi liśćmi. Latem między liśćmi pojawiają się drobne, trójkątne, białe kwiaty. Te atrakcyjne rośliny z łatwością mogą uprawiać nawet początkujący amatorzy kwiatów doniczkowych. Gatunek ma liczne odmiany.

ŻYWORÓDKA

Jest rośliną tropikalną, pochodzi z Madagaskaru. Rośnie w Indiach, Chinach, Australii i na wszystkich wyspach Oceanu Indyjskiego i Oceanu Spokojnego, a także na terenach Ameryki Południowej. Łodyga tej rośliny osiąga wysokość około 1 metra. Posiada grube, soczyste liście rosnące do 20 cm, które są bogate w witaminę C, mikro- i makroelementy, takie jak wapń, potas, żelazo, mangan, krzem, miedź, selen i glin. Mają one właściwości lecznicze. Żyworódka działa bakteriobójczo i grzybobójczo. Roślina rośnie bardzo szybko. Rozmnaża się, tworząc na brzegach liści rozmnóżki, które łatwo odpadają i ukorzeniają się w ziemi. Jest sukulentem. Wymaga przepuszczalnej gleby i jasnego miejsca. Należy ją podlewać z umiarem.

PAPROĆ

Paprocie najlepiej czują się na stanowisku półcienistym, ale nie cienistym. Brak słońca powoduje żółknięcie i opadanie listków. Nie należy również stawiać ich bezpośrednio nad kaloryferem. Temperatura powinna być umiarkowana, a pomieszczenie często wietrzone. Pamiętajmy, że paprocie nie znoszą suchego powietrza, dlatego też należy je zraszać letnim prysznicem lub rozpylać wokół nich mgłę za pomocą rozpylacza. Możemy również ustawić rośliny w sąsiedztwie nawilżacza powietrza. Do podlewania paproci używajmy „odstałej” wody z kranu.